

REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

DROZDOWSKI Tadeusz

z d.

s/c i

z d.

ur. 22.8.1917 w Cieszyn

kraj:

zm. 25.3.1994 w Nowy Jork BIELSKO-BIALA

kraj: USA

pochowany BIELSKO-BIALA - W CIESZYNIE

Dane personalne

Lekarz

kapitan 9 bat. Strzelców Fl.

Źródła i bibliografia

Nowy Dziennik 15.4.1994 - nekrolog

Nowy Dziennik 15.4. Ś.P. 1999 Nr. 6004

DOKTOR MEDYCYNY

TADEUSZ DROZDOWSKI

Urodzony w Cieszynie, 22 sierpnia 1917 r. Ukończył medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie był przewodniczącym komisji rewizyjnej Bratniej Pomocy.

Kapitan, lekarz 9 batalionu Strzelców Flandryjskich, odznaczony Krzyżem Walecznych i innymi odznaczeniami wojskowymi, długoletni wiceprezes i jeden z założycieli Stowarzyszenia Medicus, były prezes Kofa Stronnictwa Narodowego w Nowym Jorku, przewodniczący Komisji Rewizyjnej Instytutu Romana Dmowskiego w Nowym Jorku.

Odszedł człowiek, który stanowił łącznik między żywą tradycją narodową a potrzebami nowej rzeczywistości. Prawdziwy narodowiec i prawdziwy humanista.

Zegna Go z wielkim żalem

INSTYTUT ROMANA DMOWSKIEGO W NOWYM JORKU

i naszego Kolegi

Wiktora

DROZDOWSKIEGO

Lekarz sławnego Batalionu Strzelców w składzie 3 Brygady Strzelców, który od lipca 1945 r. zmienił nazwę na 9 Batalion Strzelców Flandryjskich. Po bitwie pod Falaise we wrześniu 1944 r. otrzymał Krzyż Walecznych i awans do stopnia porucznika. Naczelný Lekarz Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce, odznaczony Medalem 50-lecia i Mieczami Hallerowskimi.

Zmarł 25 marca w Bielsku-Białej, pochowany w Cieszynie.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

Nowy Dziennik, N.Y.
25-04-94

Placówka nr 21/201 SWAP

Ś. P.

kpt. dr TADEUSZ WIKTOR DROZDOWSKI

22 sierpnia 1917 – 25 marca 1994

Uczestnik kampanii 1944/45 1 Dywizji Pancernej na Zachodzie. Lekarz 9 Batalionu Strzelców Flandryjskich. Odznaczony Krzyżem Walecznych i innymi medalami wojskowymi. Po powrocie do kraju w latach 1947–56: starszy asystent Kliniki Chorób Wewnętrznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, adiunkt Kliniki Chorób Wewnętrznych Śląskiej Akademii w Zabrze, ordynator Oddziału Chorób Wewnętrznych Szpitala Miejskiego w Bielsku-Białej. Zwolniony z pracy przez reżim komunistyczny, przedostaje się do Stanów Zjednoczonych. Naczelný Lekarz Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce.

Zmarł 25 marca 1994 r. w Bielsku-Białej, pochowany w Cieszynie.

Patriotę ze znanego rodu o tradycjach służby dla Polski, żegna

Nowy Dziennik, N.Y. 25-04-94

Zarząd Główny SWAP

Z wielkim żalem zawiadamiamy o śmierci naszego Kolegi

Ś. P.

**kpt. dr. Tadeusza Wiktora
Drozdowskiego**

Lekarz sławnego Batalionu Strzelców w składzie 3 Brygady Strzelców, który od lipca 1945 r. zmienił nazwę na 9 Batalion Strzelców Flandryjskich. Po bitwie pod Falaise we wrześniu 1944 r. otrzymał Krzyż Walecznych i awans do stopnia porucznika. Naczelny Lekarz Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce, odznaczony Medalem 50-lecia i Mieczami Hallerowskimi.

Zmarł 25 marca w Bielsku-Białej, pochowany w Cieszynie.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

*Nowy Dziennik, N.Y.
25-04-94*

Placówka nr 21/201 SWAP

Ś. P.

**kpt. dr TADEUSZ WIKTOR
DROZDOWSKI**

22 sierpnia 1917 – 25 marca 1994

Uczestnik kampanii 1944/45 1 Dywizji Pancernej na Zachodzie. Lekarz 9 Batalionu Strzelców Flandryjskich. Odznaczony Krzyżem Walecznych i innymi medalami wojskowymi. Po powrocie do kraju w latach 1947–56: starszy asystent Kliniki Chorób Wewnętrznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, adiunkt Kliniki Chorób Wewnętrznych Śląskiej Akademii w Zabrze, ordynator Oddziału Chorób Wewnętrznych Szpitala Miejskiego w Bielsku-Białej. Zwolniony z pracy przez reżim komunistyczny, przedostaje się do Stanów Zjednoczonych. Naczelny Lekarz Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce.

Zmarł 25 marca 1994 r. w Bielsku-Białej, pochowany w Cieszynie.

Patriotę ze znanego rodu o tradycjach służby dla Polski, żegna

Nowy Dziennik, N.Y. 25-04-94

Zarząd Główny SWAP

Nowy Dziennik. N.Y. Ś.P.

15-04-94

DOKTOR MEDYCYNY

TADEUSZ DROZDOWSKI

Urodzony w Cieszynie, 22 sierpnia 1917 r. Ukończył medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie był przewodniczącym komisji rewizyjnej Bratniej Pomocy.

Kapitan, lekarz 9 batalionu Strzelców Flandryjskich, odznaczony Krzyżem Walecznych i innymi odznaczeniami wojskowymi, długoletni wiceprezes i jeden z założycieli Stowarzyszenia Medicus, były prezes Koła Stronnictwa Narodowego w Nowym Jorku, przewodniczący Komisji Rewizyjnej Instytutu Romana Dmowskiego w Nowym Jorku.

Odszedł człowiek, który stanowił łącznik między żywą tradycją narodową a potrzebami nowej rzeczywistości. Prawdziwy narodowiec i prawdziwy humanista.

Żegna Go z wielkim żalem

INSTYTUT ROMANA DMOWSKIEGO W NOWYM JORKU

**Śp.
DR TADEUSZ WIKTOR
DROZDOWSKI**

Dnia 25 marca 1994 r. zmarł w Bielsku-Białej długoletni naczelny lekarz SWAP, śp. dr Tadeusz Wiktor Drozdowski.

Urodził się w Cieszynie, starym grodzie piastowskim, włączonym w XIII wieku do Korony Czeskiej. Od 1526 r. wraz z Czechami miasto to było pod panowaniem Habsburgów. W 1920 r. podzielone zostało granicą polsko-czeską na dwa miasta: Cieszyn Polski i Cieszyn Czeski.

Śp. dr Drozdowski często z dumą podkreślał zasługi swoich przodków, którzy w XIX wieku przyczynili się do zachowania mowy polskiej i poczucia przynależności do narodu polskiego. Należał do kręgu młodzieży wszechpolskiej; był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Bratniej Pomocy Uniwersytetu Jagiellońskiego w

Krakowie. Jego studia medyczne przerwał po czterech latach wybuch wojny. 23 września 1939 r. przekroczył granicę węgierską, a w styczniu granicę węgiersko-jugosłowiańską. Po otrzymaniu paszportu w konsulacie polskim w Zagrzebiu udał się do Francji i tam 16 stycznia 1940 r. wstąpił ochotniczo do Wojska Polskiego.

Po ukończeniu Szkoły Podchorążych Sanitarnych w Combourg i klęsce Francji przedostał się z Bretanii wraz z Centrum Wyszkożenia Sanitarnego do San Jean de Luz na granicy francusko-hiszpańskiej i zaokrętowany tam na statek brytyjski, przybył do Liverpoolu. W Szkocji pełnił służbę w różnych obozach oraz w Dywizjonie Pociągów Pancernych, po czym w marcu 1941 r. został odkomenderowany do Polskiego Wydziału Lekarskiego przy Edinburgh University celem ukończenia studiów medycznych.

Po uzyskaniu dyplomu

lekarskiego 4 stycznia 1943 r. został przydzielony do 11. Kompanii Sanitarnej 1. Dywizji Pancernej. Nominację na podporucznika otrzymał w listopadzie 1943 roku, a w lipcu 1944 r. wylądował w Normandii. 1. Dywizja Pancerna weszła do akcji 1 sierpnia. Po bitwie w rejonie Falaise został odznaczony Krzyżem Walecznych i we wrześniu 1944 r. otrzymał awans do stopnia porucznika. Przez cały czas walk frontowych 1. Dywizji Pancernej pełnił służbę lekarza, najpierw w 11. Kompanii Sanitarnej, a następnie w 9. Batalionie Strzelców 3. Brygady, który w lipcu 1945 r. zmienił nazwę na 9. Batalion Strzelców Flandryjskich. Z dumą pokazał mi wspomnienia pułkownika (nazwiska nie pamiętam), w których autor wymienia jego nazwisko jako tego, który ratował rannych w ogniu walk frontowych. Po wojnie dr Drozdowski pozostał w 9. Batalionie Strzelców Flandryjskich aż do chwili

Weteran Nr. 870

Maj 1994 r.

przeniesienia 1. Dywizji Pancernej do Wielkiej Brytanii.

W sierpniu 1947 r. powrócił do kraju, gdzie był starszym asystentem Kliniki Chorób Wewnętrznych Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a potem, od 1949 r. adiunktem Kliniki Chorób Wewnętrznych Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrze. Po odmowie wstąpienia do partii komunistycznej został zwolniony z pracy 31 sierpnia 1956 roku. Dopiero wydarzenia 'ażdziernika' 1956 umożliwiły mu uzyskanie ordynatury na Oddziale Chorób Wewnętrznych Szpitala Miejskiego w Bielsku-Białej. Stał jednak szykanowany przez władze partyjne, skorzystał z okazji wyjazdu turystycznego i pozostał za granicą.

Do Stanów Zjednoczonych przybył 5 września 1969 r. Po zdaniu egzaminów nostryfikacyjnych, stażach szpitalnych i otrzymaniu licencji w zawodzie lekarskim, otworzył praktykę prywatną w Nowym Jorku. Nie stronił też od pracy w organizacjach społecznych. Od szeregu lat pełnił funkcje naczelnego lekarza Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce; był jednym z założycieli i wiceprezesem Stowarzyszenia Lekarzy Polskich "Medicus"; przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Instytutu im. Romana Dmowskiego w Ameryce.

Z powodu złego stanu zdrowia przeszedł na emeryturę. W kwietniu 1993 r. wyjechał do Polski. Zmarł w Bielsku-Białej 25 marca br.

Odszedł od nas na wieczną wartę człowiek skromny, życzliwy, przyjazny, nadzwyczaj pracowity, oddany sercem i duszą Polsce. Człowiek twardych zasad. W liście do mnie z dnia 31 stycznia 1994 r. pisze:

"Gorzej z moim zdrowiem. Już wykupiłem miejsce na cmentarzu w Cieszyńsku i zamówiłem granitowy pomnik, który ma być gotowy w marcu. Ponieważ

obecnie nie ma 'po wieczne czasy', trzeba opłacić miejsce na cmentarzu co 20 lat. W Polsce nie mam bliskich krewnych, córka w Paryżu, zamężna z Francuzem. Nadałem pomnikowi na moim grobie taki historyczny charakter przez napis: 'Kapitan-lekarz 9. Batalionu Strzelców Flandryjskich 1. Dywizji Pancernej Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie' i kazałem na pomniku wyrzeźbić odznakę 1. Dywizji Pancernej i herb szlachecki Drozdowski. Może takiego pomnika nie rozwalą".

Niedawno otrzymałem list z Bielska-Białej, w którym córka pisze: "Tata zmarł 25/03/94. Niestety, stało się to przed wyjazdem całej naszej rodziny na Wielkanoc".

Odszedł od nas z godnością, w wieku 77 lat, spełniwszy swój ziemski obowiązek.

Wieczne odpoczywanie racz mu dać Panie.

Cześć Jego pamięci!

Szczepan Kotowicz

— adiutant prot. Plac. 21/201